

Genfærdet i Roldal.

Fortælling af
C. W. Thregeod.

(Fortsat.)

Jeg synes, det er rart, han er god mod Børnet," sagde Smedekonen. "Stam dig, Karen! Hvor kan du finde et så ubegribeligt Menneske. En Menneſke, der staar i Forbund med Satan, kan umuligt være i Samfund med Gud."

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

"Men det kan vel ikke skade Anneliſe?"

"Ja, det siger han jo selv aabenlyst,"

svarede den gamle.

ler ikke meget berom. I ældre Alder fik Pigen ogsaa skundom Lov til at gæste sit Fødehjem, men altid kun i meget kort Tid. Hun havde heller ikke Lov til at lege ret meget med Børnene i Eggen eller tage Del i anden Morſtab.

Anneliſe blev konfirmeret, da hun havde naaet den ſædvanlige Alder, og gamle Anne fulgte med hende til Kirken og var inderlig glad ved, at hun havde oplevet den Dag. Hun havde jo i ſin Tid oflaſt Anneliſes Daabſtefte, og nu gjorde det den gamle Kvinde godt, at ſe ſin fromme, ſtilfærdige Pige ſelv tilegne ſig Pagten. Lauſt Smed var ogsaa kommen herover til den fremmede Kirke den Dag, men han var kommen ſent og forſt efter endt Kirkeſeneſte, traadte han hen til den gamle og den unge, og der veſledeſes gjensidige Lyſonſkninger.

"Hvordan har min Moder det?" ſpurgte Pigen.

"Daarligt," ſvarede han. "Det er nu tre Uger, hun ſtadig har ligget tilſengs."

"Kan hun tale?"

"Nej, ikke ſaa meget, at fremmede kan forſtaa det. Jeg hører ſaa daarligt, ſom det tit gaar med en gammel Smed, ellers kunde jeg maatte forſtaa hende, for du kunde jo forſtaa hende, da du var hjemme i Paalſten."

Pigen vendte et Par taarefyldte Øjne mod ſin Gudmoder.

"Du vilde hjem til hende!" ſagde den gamle. "Ja, gaa i Guds Naam, mit Børn! Følg med din Fader!"

"Tat! Hvor længe maa jeg blive?"

"Saa længe ſom du kan være til Nytte og Glæde. Altid, om det ſaa ſkal være. Jeg ſtal ſende en Tøs over med dine daglige Klæder i Eftermiddag. — Du behøver ikke at ſe ſaa betænkelig ud ved det, Lauſt Smed. Du tager hende jo ikke fra mig. Hvad jeg har givet hende og tilkøbt hende, ſtal ſtaa ved Magt. Det Menneſke ſkalde ſe ſkam der af Egenſkjærlighed vilde holde Børnet borte fra Moderens Sygeſeng. Gud i Bøds begge! Jeg ſer ogſaa ſnart over til min ſtakkets Karen."

Smedekonen led af en Sygdom, der i høj Grad havde angrebet hendes Tale- redſkaber. Hun blev overmaade glad, da hun hørte, at Datteren maatte blive hos hende. Ved gjensidig Stræben kom det ogsaa ſnart ſaa vidt, at Pigen aldeles klart kunde tyde hendes Mening af hendes Øjne, hendes Hænders Bevægelſer, og de ſvage Lyd, hun ſormaaede at give fra ſig.

Datteren var taalmodig og uførtred, hun talte med hende, pustebe om hende, og opmuntrede baade hende og Børnen. Selv Farbroderen tyede nu ofte ind i Sygeværelſet, naar han havde Tid, for ſine Troldkunſter. Somagieret optog ikke ret meget af hans Tid. Der gik næſten to Aar efter Anneliſes Konfirmation, ſaa døde hendes Moder, og nu forlangte gamle Anne at ſaa ſin Plejedatter tilbage.

"Jeg vilde ikke holde dig borte fra din ſyge Moder," ſagde hun, "og jeg har of et godt Hjerte givet dig baade Penge og arbt Ting, hvad du har onſket for at gjøre hende tilgode. Men nu bliver du hos mig. Lad ſaa din Fader og hans deſlige Broder paſſe ſig ſelv!"

Men det blev atter Anneliſes Lod at ſidde ved en Sygeſeng; thi den gamle Gudsmoder begyndte ſnart at blive kjen- delig afſjældig og blev omſider ſengelig- gende af Alderdomsſvækkelse. Det var en ſolelig Plage for den forhen ſaa virk- ſomme Kone, og hun var ingenlunde til enhver Tid ſaa rimelig mod ſin Syge- plejeriſte, ſom dennes taalmodige Omhu forſjente. Dog ſaa kunde hun fortryde ſin Brantenhed og beſlage Pigen, fordi hun maatte tilbringe ſaa mange af ſine ſmukkeſte Ungdomsaaar med at pleje en gammel, vredagtig Gudmoder.

"Men det ſtal blive anderledes!" kunde hun udbyrde. "Nu vil jeg være taal- modig, og ſaa ſtal du gaa ud og træffe friſt Luſt. Gaa, mit Børn! Jeg har det godt."

"Jeg vil da gaa ud i Haven, ſaa kan I banker paa Vinduet, om I vil mig noget."

"Nej, ikke i Haven! Saa lægger du dig til at luge. Du trænger til at tørre dine Stanker. Du ſtal gaa dig en Tur. Du løber jo i Vejret for mig og bliver ſaa lang og tynd og bleg ſom en Karto- ſelſpire, der vokſer i en mørk Kjelder. Du ſtal gaa en halv Mil i det mindſte. Kom ikke igjen, for du har været forbi Kirken."

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Det var dog ſjelbent, hun gik ſaa langt, og heller ikke lugede hun altid, naar hun var i Haven. Hun kom derimod tem- melig tit ſammen med Jens Anderſens ældſte Børn. Det maatte dog Plejemoderen ikke gjerne vide, da hun ikke kunde lide det for deres Faders Skyld. Hun paafod, at han var en ſædtemmelig, der vilde ſnyde, naar han leverede hende Af- tagten.

Smæld og Smuld.

En ſtem Bane er det at ryge To- bak i Sengen. For nylig havde denne Uſtik nær fremkaldt en Ulykke i Uppsala. En Mand, ſom er meget hengiven til at bringe Nagoſtre havde tændt ſin Pipe om Aftenen i Sengen, men var ſaa uheldig at lade nogen Ild paa Lagenet. Han mærkede det dog ikke og ſov ind, men noget efter vågnede han ved en hæftig brændende Smerte. Ilden var da brændt gjennem Dyngen, og hvis han ikke var bleven vækket, vilde han viſt inden ret lange være bleoen toalt af den tette Røg, der opfyldte Stuen.

Brug det og værde raſt.

Fra Mark og Stov er Ve